

Fjeldgang, Røgt eller Samkoem i den Hauge, hvor de lovligen bruges. Gjør Hundens tredie Gang Skade, skal den affaffes.

§ 64.

Skadelige Hunde, som selv gaae bort i Marken og bide Faar, skulle strax af Eieren affaffes, og dersom denne, efterat være vidnesfast underrettet om, at hans Hund har forøvet saadan Skade, ikke inden 8 Dage staffer den bort, skal han erlægge en Mulkst af 2 Rd. R. M. og derhos erstatte al den Skade, som Hunden, efter at være affagt, anretter; for hver Gang 8 Dage Hunden forbliver i Bygden, gjentages Mulkten. Hunde, som beviisligen 3 Gange ere trufne at streife om i Haugen, skulle affaffes, selv om de ingen Skade have forvoldt.

§ 65.

Laaner Nogen sin Hund ud og deraf skeer Skade, skal Eieren tilsvare samme, hvorimod Laantageren selv har at erlægge Mulkten for ulovlig Gang med Hunden.

§ 66.

Antallet af Løvehunde (Thg), Bær- eller Agtingehunde og Fuglehunde, hvor disse endnu maatte vistes brugte, bestemmes paa samme Maade, som i § 59 er foreskrevet, og iøvrigt blive de om Soidehunde givne Bestemmelser ogsaa anvendelige paa disse Hunde.

Ottende Kapitel.

Om Agting.

§ 67.

Hvor Soidehøie Gjerder ikke have, skulle om Agtingen oprettes faste Bestemmelser.

§ 68.

Dersom Bøens Brugere og Soidens Eiere ikke kunne komme overeens, skulle de anhängiggjøre Sagen for den i 4de Afdeling anordnede Ret.

Anden Afdeling.

Om Fællig.

§ 69.

Den almindelige Regel for Haugebruget skal være, at Soiden i enhver Haugepart skal være i Fællig for det Hele i Haugeparten lodtagne Marketal. Hvorledes det kan tilstedes som Undtagelse fra denne Regel at have Soid i Kjending, omhandles i denne Lovs 3die Afdeling.

§ 70.

Om Slagt og Tilfætning i enhver Fælleshauge skulle Bestemmelser tages ved det Møde, som Eiere og Brugere ifølge § 44 skulle holde Michelsdag. Skeer dette ikke, raade Haugepartens Soidemænd alene for dette Mars Slagt og Tilfætning.

§ 71.

Soiden skal følge Jorden ved al Overdragelse.

§ 72.

Hver Livssoid, som paa Kongsgods findes over Indstøden, skal ved Overdragelse betales med Kreaturerens fulde Værdi. Dersom Vedkommende ikke i Mindelighed kunne blive enige om, hvad den fulde Værdi er, forholdes i Overeensstemmelse med Bestemmelserne i denne Lovs § 77.

Tredie Afdeling.

Om Kjending.

§ 73.

Skøndt Fællig ifølge forrige Afdeling fremdeles skal være den almindelige Regel for Haugebruget, vil dog ogsaa Kjending i Fremtiden være berettiget enten for hele Haugen eller for visse Følger i denne, naar i det Mindste $\frac{2}{3}$ af de i Haugen lodtagne Eiere, Fæstere og Beneficiarier, som tilsammen ere eller bruge Halvparten af Haugens Marketal, derom ere enige, og naar de Forrifter, som i denne Afdeling desangaaende ere fremsatte, nøie iagttages.